

แน่นอน!!ผมคิดว่านี่ยังคงเป็น เพียงแค่ความฝัน

มิติราชันย์ ตอนที่ 2 การตื่นขึ้นของมนต์ดำ (1)

"อ่า..... ! ฮะ! "

ก่อนที่เขาจะรู้ตัว มันก็ผ่านไปอีกหนึ่งวันแล้ว นับตั้งแต่เขาได้พบกับศพได้เตียง

แต่ชีวิตประจำวันของกังจนก็ไม่ได้เปลี่ยนแปลงอะไรพลังของฮาวมุนและมนต์ดำยังคงอยู่ในหัวของเขา และเขาคิดว่ามันเป็นเพียงแค่ความฝัน

มันเป็นเรื่องที่น่าเหลือเชื่อ ที่จะมีศพอยู่ใต้เตียงของเขาใน โกจิวอน

" อ่ะ ... อ่า.. ซีด.... !! !"

เสียง แปลกๆ นี่มัน..... ไซ่เสียงครางที่ดังมาจากห้องข้างๆ ใหมเนีย

เขารู้ว่า โกจิวอน แบ่งห้องพักเป็นห้องเล็กๆ แต่ละห้องถูกกั้นด้วยผนังบางๆ

ดังนั้นมันจึงไม่เก็บเสียง แต่นี่มันเป็นช่วงเวลากลางวัน

และชายที่พักอยู่ข้างห้องเขาไม่ควรพาผู้หญิงเข้ามาที่นี่

" บัดชบเฮ้ย!" ผมไม่ต้องการที่จะได้ยินเสียงเหล่านี้

" สารเลว แกควรจะพาเธอไปที่โรงแรมหรือไม่ก็รีบๆทำมันให้เสร็จซะ!"

ตอนแรกๆกังจน นั้นลองแนบหูของเขากับผนังห้องพัก ทำให้เขาได้ยินเสียงต่างๆ จากห้องข้างๆ

แต่มันก็กินเวลาเพียงไม่นานเท่านั้นและอีกอย่างมันก็ไม่ใช่ว่าเรื่องไร้สาระเท่านั้นที่ต้องมา

แอบฟังเรื่องราวๆ ใครๆ ของคนอื่นแบบนี้ ในขณะที่นั้นเองมันก็เกิดเรื่องแปลกๆ
บางอย่างเกิดขึ้น แล้วคนที่อยู่ในห้องข้างๆ ก็เงียบไป

" แม่แล้ว คุณกำลังจะเสร็จ ? "เขาได้ยินเสียงของผู้หญิงร้องเรียกอย่างผิดหวัง

"อืม ใช่. จู่ๆ.....ผมก็รู้สึกว่ ผมขอโทษ."

กังจุนรู้สึกประหลาดใจที่ได้ยินคำพูดจากห้องถัดไป

มันเป็นสิ่งที่ดีเพราะกังจุนไม่ต้องการที่จะได้ยินเสียงครวญครางที่ไม่น่าฟังประสงค์อีกต่อไป
แต่ก็เป็นเรื่องแปลกอย่างแน่นอน

'อืม...! อย่าบอกนะว่านี่เป็นอำนาจมนต์ดำ? แต่แล้วกังจุนส่ายหัว'นั่นเป็นเรื่องน่าขัน

จันต้องไปทำงานในช่วงเย็นดังนั้นจันควรนอนอีกนิดหน่อย

ตอนนี้กังจุนกำลังนอนอยู่บนเตียงของเขาและกำลังจะหลับแต่จู่ๆมันก็มีบางสิ่งบางอย่างปร
ากฏ วูบวาบเหนือหัวเขา

[มนต์ดำพลังงาน 3/100]

แต่น่าเสียดายที่เขาไม่ทันเห็น เพราะตาของเขาถูกปิดและคำที่ปรากฏก็หายไป

'บ้าเอ๊ย! ถ้าฉันพยายามที่จะหลับ แต่นรกเถอะ! เขากะไว้แล้วว่ามันต้องมีอีก

เขาปิดตาของเขา แต่เขาก็ไม่สามารถนอนหลับได้

เขารู้สึกหงุดหงิด

มันเป็นเพราะเสียงครวญครางที่ดังมาจากห้องถัดไป พวกเขาทำมันในช่วงกลางวัน!

อย่างไรก็ตาม เขาต้องพยายามนอน

โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าเขาต้องการที่จะทำงานในช่วงกลางคืน แต่เขาพยายามปิดตาของเขา แต่ทำยังไงก็นอนไม่หลับเพราะตอนนี้เขากำลังคิดฟุ้งซ่าน

หลังจากนั้นประมาณสองชั่วโมง?

"อา! ฮะ! "

"อืม

ความโกลาหลเริ่มต้นอีกครั้งในห้องข้างๆ

'ฮะ! อีกครั้งเหรอ '

กังจุนขมวดคิ้ว

เขาไม่หมดแรงบ้างหรือไง? เขาเป็นผู้ชายที่แข็งแรง! กังจุนยอมรับมัน!

แต่ตอนนี้ก็ไม่ใช่เวลาที่จะชื่นชมสิ่งต่างๆ

'ฉันไม่สามารถทนได้อีกต่อไป!'

ดวงตาของกังจุนเปร่งประกายไปด้วยความโกรธ

เขากำลังจะตะโกนใส่พวกเขาให้หยุดหรือไปที่โรงแรม

'ได้โปรดหยุด!'

แต่เสียงของผู้หญิงดังออกมาก่อนที่กังจุนพูดออกไป

" ฮึก... ? อะไร? มันจบแล้ว? "

"โอ้ขอโทษ."

"อะไร? วันนี้นายดูแปลกๆนะ หรือว่านายกำลังนอกใจฉัน? "

"ไม่ ผมรู้สึกว่าร่างกายของผมไม่ค่อยดีเท่าไร ผมดื่มน้ำผลไม้ผสมมา "

"บ้า! แค่นั้นนะ ! น้ำผลไม้ ผสมอะไร? "

บรรยากาศในห้องข้างๆนั้นผิดปกติเป็นอย่างมาก

กังจุนนั่งอยู่ที่นั่นด้วยสีหน้าตะลึง ทำไมถึงมีสิ่งผิดปกติเกิดขึ้น?

แล้วมันก็เงียบไปมีบางอย่างเกิดขึ้นมันเป็นสิ่งที่แปลกมาก

ทำไมผู้ชายห้องข้างๆอยู่ดีๆถึงได้สูญเสียความแข็งแรงทำไม?

มันเกิดขึ้นถึงสองครั้งและแล้วดวงตาของกังจุนก็ต้องประกายไปด้วยความตื่นเต้นทันที

'ใช่! นี่ไม่ใช่เรื่องบังเอิญอย่างแน่นอน

หนึ่งครั้งอาจเป็นเรื่องบังเอิญ

แต่เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นต่อเนื่องกันสองครั้งไม่สามารถเป็นเรื่องบังเอิญได้อย่างแน่นอน

ขณะนั้น.

[มนต์คำพลังงาน 6/100]

'อืม? นี่คืออะไร?

ยินดีต้อนรับ ตัวอักษรที่ปรากฏอยู่ในสายตาของเขา

'พลังงาน มนต์คำ?'อย่างไรก็ตามคำเหล่านั้นค่อยๆจางหายไป

สีหน้าของกังจุนนั้นว่างเปล่า

'นั่นมันคืออะไรกัน? เขาเห็นบางสิ่งบางอย่างที่ดูเหมือนว่ามันมาจากเกมและจากนั้นก็หายไป

'ฉันเห็นภาพหลอน' บางทีมันอาจจะเป็นเพราะการนอนหลับแล้วก็

มาคิดว่าคำพูดเหล่านั้นมันดูคุ้นเคย

พลังงานมนต์ดำ! ถูกต้อง. คำพูดจากความฝันของเขาในคืนที่ผ่านมา

'บางที?'

ใจเขาเต็มแรง

บางทีมนต์ดำปรากฏการณ์อำนาจที่พิเศษเกิดขึ้นเมื่อคืนคือความจริงและไม่ใช่ว่าความฝัน

"นี่เป็นเรื่องน่าขัน ถ้าผมเข้าใจมันผิดมันอาจจะไร้ประโยชน์สำหรับผมในทันที "

เขาไม่คิดว่ามันเป็นภาพหลอนแต่อย่างใด

" เฮ้ย...!" จากนั้นก็ถอนหายใจและส่ายหัวตัวเองไปมา

'อืม! โอเค. สมมติว่านี่เป็นจริงและมันเป็นมนต์ดำ แต่มันก็ไม่ควรนำมาใช้แบบนี้!

เขาไม่ได้ต้องการที่จะดูดซับพลังงานจาก เรื่องแบบนี้

ครั้งนี้ ความสามารถของมนต์ดำยังคงไม่ชัดเจน.

ดังนั้นจึงจินตนาการของเขาคิดวิธีที่จะใช้มนต์ดำ เขาพยายามนึกถึงในหนังแฟนตาซี

และพยายามที่จะนึกถึงสิ่งต่างๆที่เกี่ยวข้องมัน

'หน้าต่างสถานะ!' ดังนั้นก็พยายามที่จะเรียกหน้าต่างสถานะ